

men det er nu ikke kun noget negativt. Der er da også positive eksempler, bl.a. dette lovforslag.

Jeg ser dette som en ministers hurtige og vakte reaktion på en række rejste sager om voksnes menneskers manglende læsefærdighed og dermed mangelfulde muligheder for at deltage i voksenuddannelsen. Jeg vil da gerne rose ministeren for den hurtige reaktion.

I en tid, hvor livslang uddannelse er en nødvendighed, bør ringe læsefærdighed ikke være en uoverskuelig forhindring – især ikke, når al erfaring viser, at mange voksne forholdsvis hurtigt kan overvinde deres læseproblemer, de problemer, der for nogle af dem gjorde deres skoletid til en plage, uden at man derfor altid direkte kan lægge skylden på folkeskolen, som jo har fungeret under en anden lovgivning end den folkeskolelov, der netop er trådt i kraft.

Desuden er der altså stadig voksne mennesker i Danmark, som kun har gået i skole i syv år og efter afsluttet skolegang ikke har haft brug for læsefærdigheder i flere år, men som får det nu.

Der er allerede mange indhøstede positive resultater af undervisning af voksne med læseproblemer, så amter, oplysningsforbund og andre initiativtagere står bestemt ikke på bar bund.

Det Radikale Venstre støtter med glæde dette lovforslag.

Bruno Jerup (EL):

Det er, som det også nævnes i lovforslaget, et stort problem, at måske 300.000 mennesker har svært ved at læse og skrive, og det vil være en utrolig god ting, hvis man er i stand til at give dem disse færdigheder.

Lovforslaget lægger i første omgang op til over en 3-årig periode, at 10.000 mennesker får den mulighed. Man kan sige, at det selvfølgelig kun er en lille del af de 300.000, men det er trods alt en lov, som helt klart giver et tilbud til nogle voksne, som ikke har fået de færdigheder på et tidligere tidspunkt, men som nu får en mulighed for at skaffe sig disse færdigheder, som kan gøre, at de kan komme videre også i efteruddannelse og voksenuddannelse.

At kunne læse og skrive er jo også et vigtigt element i hele demokratiet. Hvordan kan man reelt deltage i det danske demokrati, hvis man har svært ved at forstå eller læse tekster og dermed forstå de ting, der sker omkring én?

Derfor må vi sige, at det er et godt lovforslag, som vi støtter fra Enhedslistens side. Vi er lidt

mere indifferente over for, om det nu lige bliver organiseret på den ene eller den anden måde. Dette er et stort problem, og det er vigtigt, at der kommer en lov, som forsøger på at gøre lidt ved det.

Så vi vil bare sige: This is a good one. Vi støtter det.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil konstatere her efter faktisk fire timers uafbrudt uddannelsesdebat, hvor vi har beskæftiget os med de højeste niveauer i vort uddannelsessystem, at vi nu drager omsorg for en gruppe af voksne, som har svagere uddannelsesmæssige forudsætninger. Når jeg siger, det har været en god dag for uddannelserne og for dem, der søger dem, er det jo, fordi Folketingets partier næsten over en bred front har sluttet op om forslaget.

Med hensyn til enkeltspørgsmål – jeg vil ikke sige detaljer, for det kunne være med til at forlænge debatten – er der nogle, der har haft forbehold. Men ellers må vi sige – og det gælder glædeligvis dette sidste forslag – at der er en stærk opbakning fra partierne. Det går jeg ud fra hænger sammen med, at vi vel alle har den opfattelse, at i vort veludviklede demokratiske samfund hører det med til en af rettighederne, at man skal have mulighed for at kunne læse, stave og skrive i et sådant omfang, at man kan være en aktiv deltager i arbejdslivet og i samfundslivet.

Det er der mange der har for ringe muligheder for. Om det skyldes folkeskolen for år tilbage, som nogle måske ville hævde, mener jeg kan være svært at bevise, men én trøst har de fleste af os i hvert fald: at vi har gennemført en ny folkeskolelov, hvorfra der endnu ikke er kommet nogen voksne med nogle af de svagheder, som det nu engang er, hvis ikke man kan beherske sproget bedre.

Så når det spørgsmål er rejst, om det er 300.000 mennesker, det drejer sig om, og hvorfra vi ved det, må jeg henvise til, at der jo er lavet undersøgelser over folks læse- og skrivefærdigheder. Det er dér, man på grundlag af undersøgelser og interview, og hvordan man nu ellers bærer sig ad, har skønnet sig frem til, at det drejer sig om op mod 300.000 voksne mennesker, som har problemer på feltet.

Vi gør os jo af mange gode grunde ingen forestillinger om – det vil man også se i bemærkningerne – at vi skulle kunne give en hjælpende hånd til alle dem; men forslaget lægger op til, at